

UNIwersytet Gdański
Wydział Biologii, Geografii i Oceanologii
Kierunek: Oceanografia
Specjalność: Oceanografia biologiczna
Zakres seminarium magisterskiego: Ekologia ryb

MARTA POTRYKUS
Nr albumu 129009

Sezonowa zmienność występowania ichtiofauny w strefie
piaszczystego eulitoralalu (0 - 1 m głębokości) w rejonie
kąpieliska Sopot

Praca magisterska wykonana
w Zakładzie Biologii i Ekologii Morza
pod kierunkiem
Prof. dr hab. Marcina Płińskiego

GDYNIA 2006

Streszczenie

Sezonowa zmienność występowania ichtiofauny w strefie piaszczystego eulitoralalu (0-1 m głębokości) w rejonie kąpieliska Sopot

Autor: Marta Potrykus

Słowa kluczowe: strefa przybrzeżna, bioróżnorodność, gatunki dominujące, *Gasterosteus aculeatus*, włók ramowy, Zatoka Gdańska

Strefa przybrzeżna jest najbardziej różnorodnym obszarem morza. Obserwuje się tu największe nasilenie życia, wysoką produktywność i najbardziej różnorodne warunki bytowania. Strefa eulitoralalu to także ważny ekologicznie rejon, który charakteryzuje się dużą niestabilnością warunków fizyko – chemicznych, znacznie większą ruchliwością wody, wahaniami zasolenia i temperatury. Sezonowa zmienność występowania ichtiofauny, obserwowana była w strefie przybrzeżnej w południowo zachodniej części Zatoki

Gdańskiej (w rejonie kąpieliska Sopot). Próby pobierane były od lutego 2005 do lutego 2006 co kwartał za pomocą ramowego włoka o rozwarości ramy 2 m. W każdej porze roku materiał zbierano przez 6 dni o godz. 12:00 i 00:00. W całym okresie badań zebrano 9 taksonów ryb. Na przestrzeni roku zaobserwowano sezonową zmienność składu gatunkowego jak również liczebności i biomasy ryb występujących na badanym obszarze. Najwięcej ryb złowiono wiosną i latem – wiosną odnotowano 31 osobników na 100 m², latem zaś 11 osobników na 100 m². Dominantem w tych porach roku, pod względem liczebności i biomasy był *G. aculeatus*, stanowiąc ok. 90% wszystkich zebranych ryb. Wiosną i latem odnotowano także znaczne ilości *A. tobianus* (wiosną) i juv. *C. harengus* (latem) oraz pojedyncze osobniki *P. pungitius*, *P. flesus*, *O. eperlanus*, *P. microps*. Najmniejszą liczebność oraz biomasę zebranych ryb odnotowano zimą – 4 osobniki o łącznej masie 1,85 g na 100 m², jednak w tej porze roku złowiono największą liczbę gatunków – 7. Pod względem liczebności w próbach zimowych dominowały juv. *C. harengus*, stanowiąc ok. 70% całkowitej liczebności, natomiast pod względem biomasy dominowała *P. flesus* stanowiąc 40% ogólnej masy złowionych ryb. Zimą złowiono także niewielkie ilości *G. aculeatus*, *A. tobianus*, *P. microps*, *O. eperlanus* oraz *P. pungitius*. Jesienią odnotowano niewiele większą liczbę osobników - 5 osobników na 100 m² o masie 6,2 g., oraz najmniejszą liczbę gatunków – 4. W tej porze roku dominantem w liczebności i biomasy był *A. tobianus* stanowiąc odpowiednio 54% i 41% złowionych ryb. W próbach obecne były także *P. flesus*, która była tak samo liczna jak *P. minutus* oraz 4 osobniki *O. eperlanus*. Stefa przybrzeżna jest ważnym miejscem dla wielu gatunków ryb. Zdecydowanie najliczniej i najczęściej występującym gatunkiem w wodach przybrzeżnych Zatoki Gdańskiej jest *G. aculeatus*, który dominował wiosną, oraz latem. Dodatkowo wiosną zaznacza się duży udział *A. tobianus*, natomiast latem – *C. harengus* juv. Jesienią dominuje *A. tobianus* ze znacznym udziałem *P. flesus* oraz *P. minutus*. Otrzymane wyniki są porównywalne z wynikami badań z lat poprzednich prowadzonych w rejonie kąpieliska Sopot oraz próby zebrane w danym dniu są reprezentatywne dla dłuższego okresu czasu.